

[Einer-Jensen.] støttelsesperioder. Det hedder i § 5, Stk. 1, at der til Dækning af Arbejdsløshedskasserne Overgangsudgifter i Anledning af den i Lovens §§ 3 og 4 omhandlede Omlægning af Understøttelseaaret af Statskassen ydes de anerkendte Arbejdsløshedskasser 12 Mill. Kr. Efter den Beregning, der er foretaget af Arbejdsdirektoratet, vil Udgiften for Arbejdsløshedskasserne blive disse ca. 12 Mill. Kr. Det vilde være umuligt for Arbejdsløshedskasserne at bære en saadan Merudgift, og det vilde ogsaa være urimeligt fra Statens Side at paalægge Arbejdsløshedskasserne en Ændring i det Regnskabsaar, der for nylig er begyndt at løbe, uden at der samtidig fra Statens Side blev stillet Midler til Raadighed til at imødegaa de Udgifter, der derved opstaar. For Medlemmernes Vedkommende opstaar den Situation, at al den Understøttelse, som er oppebaaret mellem den 1. April og 1. Oktober i Aar, betragtes som bortfaldet, og det nye Understøttelseaar paabegyndes den 1. Oktober. Fremtidig gælder altsaa en Ordning med Understøttelseaaret løbende fra 1. Oktober. Her ligger, som jeg allerede har nævnt, den store Fordel for Medlemmerne, at de fra 1. April 1938 til 1. Oktober 1939 naar at faa to Understøttelsesperioder.

I Henhold til Stk. 2 i § 5 stilles der af Statskassen et Beløb af 2½ Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren til Fordeling mellem vanskeligt stillede anerkendte Arbejdsløshedskasser efter Socialministerens nærmere Bestemmelse. Denne Bestemmelse er indsat af Hensyn til, at nogle af vore store Kasser har været meget haardt ramt af Arbejdsløsheden, saaledes at de har været nødt til at henvende sig til Staten med Anmodning om, under Hensyn til de meget store Udgifter, Arbejdsløsheden har medført for dem, at faa stillet et ekstraordinært Tilskud til Raadighed. Det erkendes i § 1, at man fremtidig maa tage Hensyn til de Kasser, der rammes særlig haardt derved, at der kan ske Forhøjelse af deres Tilskud, men for at imødegaa de allerede nu bestaaende Vanskeligheder er det, at de nævnte 2½ Mill. Kr. stilles til Raadighed.

I Stk. 4 bestemmes det, at Kommunerne og den fælleskommunale Refusionsfond skal deltage i Udgifterne sammen med Staten.

I § 6 bestemmes det, at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1939. Dette vil sige, at alle de Medlemmer, som har oppebaaret Understøttelse efter 1. April, og som har opbrugt deres Understøttelse, i Stedet for først at kunne begynde at faa Understøttelse

igen den 1. April kan begynde hermed allerede den 1. Januar. Ingen kan være i Tvivl om, at det — under Hensyn til det meget store Antal, der i Løbet af dette Efteraar vil have opbrugt deres vedtægtsmæssige Dageantal — er en i høj Grad paakrævet Haandsrækning, der her ekstraordinært ydes de arbejdsløse. Jeg tror, der fra alle Sider i Rigsdagen er Enighed om at medvirke til at styrke Arbejdsløhedsforsikringen. Under alle de Forhandlinger, vi gennem Aarene har haft, har der altid inden for Partierne været Enighed om, at Arbejdsløhedsforsikringen for det danske Samfund var af saa overmaade stor Betydning, at den Selvforsikringstanke, der var nedlagt heri, var af saa stor Betydning, at der fra Samfundets Side i saa stor Udstrækning som muligt burde ydes Støtte til Forsikringen.

Vi har nu 68 Arbejdsløshedskasser i Danmark, der pr. 1. April 1938 havde ca. 452 000 Medlemmer. I Aarene 1937—38 steg Arbejdsløhedsforsikringens Medlemsantal med over 20 000. Det viser, at Selvforsikringstanken er voksende ude omkring i Arbejderkredse. Der er ingen, der ønsker at modtage Hjælp, uden at de er bragt i en Situation, som gør det nødvendigt for dem at søge saadan Hjælp. Men det er lige saa sikkert, at der inden for Arbejdernes Kredse er fuld Forstaaelse af, at man bør forsikre sig for at kunne modstaa de Arbejdsløhedsperioder, der kommer. Arbejderne yder selv meget store Bidrag til Forsikringen. Der er da heller ingen Tvivl om, at Kommunerne og Staten ved Arbejdsløhedsforsikringen for en Række af disse Arbejdedes Vedkommende fritages for at yde dem regelmæssig Forsørgelse, fordi de selv gennem Arbejdsløhedsforsikringen har sikret sig Ret til Arbejdsløhedsunderstøttelse.

Jeg tror, at Rigsdagen som hidtil fortsat bør vise Vilje til at yde Støtte til Opmuntring og Udvikling af Forsikringen. Hjælp til Selvhjælp er Arbejdsløhedsforsikringens Opgave, og naar man ser paa de Kontingenter, der betales, tror jeg ogsaa, enhver maa erkende, at der af Arbejderne selv ydes meget store Bidrag. Kontingentet til Arbejdsløhedsforsikringen var i Aaret 1937—38 ca. 33 Mill. Kr. og til Fortsættelseskasserne 8,6 Mill. Kr., altsaa ca. 42 Mill. Kr. i indbetalt Kontingent. Det svarer til 94 Kr. pr. Medlem i Forsikringen. Jeg tror, alle maa erkende, at dette er et Bidrag af en saadan Størrelse, at det kræver, at ogsaa Samfundet yder en væsentlig Del for at opmuntre Forsikringen. Kassernes samlede Udbetalinger, altsaa Understøttelser o. lign.,